

רחל מדחלת על כל העולם

העיקר הבריאות

יוסי קיפניס כבר בריא. כן, כשהוא קיבל את התאונה הקטלנית שלו חשבו שהוא מת, אחר כך חשבו שהוא חולה חסרת תקווה, גוסס, ימי ספורים. אחר כך אמרו שהוא לא יחלים לעולם, ועכשיו הוא בריא.

כשהוא היה חולה, במצב אנוש, הוא עמד להתחתן עם האחות שטיפלה בו בבית החולים. כשהוא הבריא קצת, הוא הבריא גם מהאחות שלו, וכשהוא יצא מבית החולים הוא התחיל לקשט את הדיסקוטקים של תל-אביב בפנים ה' שזופים שלו, שבילו את כל היום בבריי' כות ובשמש, בשני הקביים שנשא עימו, ובחיוכים הנלבבים האופטימיים שלו. שני הקביים שלו לא הפריעו לו לש' צות בים ובבריכה ולהשתוף היטב, ולא הפריעו לו גם לר'

קיפניס

קוד טייסט והלי גלי, וכל ריקוד חדש וחדש, להיות תמיד מוקף בשתי התי' כות בבת אחת, או יותר, ולבלות ללא הפסקה.

אבל למרות כל זה נשאר יוסי קיפניס נאמן לאהבה הישנה שלו, הלא היא **אנה פוקולוב**, הרקדנית הכוריאוגרפית, איתה חי במשך ארבע שנים רצופות, עד שנפרדו לפני שנה. עכשיו הוא חוזר אליה. הוא נוסע אליה עד יפאן, שם היא מבלה ועובדת עכשיו.

יש סוף לכל סבל

לפני שנתיים, כשהצלם המעולה **אריה קרן** נפטר, הוא השאיר אחריו אשה ושלושה ילדים, שהאחרון בהם היה תינוק בן שמונה חודשים. לפני שנה, כשהצלם הי' מוכשר **ג'ורא רוכמן** נפטר, בתאונת דרכים קטלנית, השאיר אחריו אשה וילד. אשתו של אריה קרן התהלכה במשך שנתיים בשמלות-אבל שחורות, עשתה ככל יכולתה כדי לפרנס בכבוד את הילדים שי- השאיר אחריו בעלה, אשתו של ג'ורא רוכ- מן, גם היא המשיכה לשאת לבדה בעול המשפחה.

אבל מסתבר שגם לסבל יש סוף. בשבוע שעבר נודע שאלמנתו של אריה קרן התחת- נה עם בעל בית-חרושת לשקיות-פלסטיק. ונראה כי גם אלמנתו של ג'ורא רוכמן עומדת להינשא בקרוב לבעלה-היוני. יודע, כולם מאחלים להן הרבה-הרבה מזל.

במשך שנה שלמה חי **משה פריבס**, סגן הדיקן של הפקולטה לרפואה בירושלים, לבדו. אשתו, לה היה נשוי שנים רבות, נפטרה, השאירה לו שני ילדים,

הג האברב

פעם היה הכל די פשוט. כשלבני-בנימין לא היו נשים, ציוו עליהם: לכו וארבתם בכרמים, וראו, אם יצאו בנות שילו לחול במחלות, ויצאתם מן הכרמים, וחספתם איש אשתו מבנות שילו. וזה באמת מה שהם עשו. היות ואנחנו, כידוע, עם התניך, כמו בראשון-לציון, למשל, שם חגגו את התג המסורתי הזה, את זה בכרמים, אלא בכרמים. כמו בראשון-לציון, למשל, שם חגגו את התג המסורתי הזה, ביום השישי האחרון, כבר בפעם השנייה. הבחורים שבאו לחטוף את הבחורות, הגיעו לשם במכוניות-פאר, שהן אמנם לא רכב תניכי, אבל, לעומת זאת, נוח מאוד למטרות כאלה. גם העלמות, שבאו ממרחקים כדי שיחטפו אותן בפרדס, לבשו בגדים לא-כל-כך-תניכיים. כמו בגדיים, למשל. למרות שבתוך הפרדס אין שום ים, אבל יש בריכה. הן קיפצו להן בחן בין העצים, והמתינו בסבלנות לחטפנים. כל כך הן אהבת את הפולקלור העברי הקדום. הבחורות אמנם לא היו בנות-שילו, אבל הן היו בנות-אנשים-חשובים, כמו **צפורה מזרחי** ובעלה שמואל, שהיא הבת של קראסו מהמכונות, או **ד'נה ריבין** עם בעלה, שהיא הבת של דובינר, או **ד'פנה שלו** עם בעלה יוסי, שהיא הבת של אבא שלה, אוסטושינסקי, שהיה ראש עיריית ראשון-לציון. אבל אין דבר. גם החוטפים לא היו בני-בנימין אלא סתם בני-טובים. כמו, למשל, הבן של סחרוב, **אלכס סחרוב** עם אשתו איילה, או הבעל של **רוני לוריא**, שהוא, נוסף לזה, גם האח של רענן לוריא. אבל מה, אם התג הנחמד הזה יתפשט, יסכימו להשתתף בו בקרוב, אפילו כאלה שהם לא בנים של אף אחד.

אשת האבן

ג'ין שרימפסון, הדוגמנית הכי מ' פורסמת של המאה הזאת, לא יכולה לבוא לישראל. היא עסוקה מאוד. אבל לג'ין שרימפסון יש אחות, לא פחות שרימפסונית ממנה, והאחות הזאת לא כל-כך עסוקה. בשבוע שעבר היא היתה כאן בעילוס-סם, יחד עם אחד מחברי להקת **האבנים המת'** גלגלות. היא התחתנה לפני כן ובאה לארץ, למספר ימים, לבלות בה, במלון קסריה, את ירח-הדבש שלהם. השרימפסון השניה היא לא פחות יפה, כאמור, מהשרימפסון הראשונה. יש לה שיער לא פחות ארוך, עיניים לא פחות ענקיות, עור לא פחות חלק, וחציאות לא יותר ארוכות.

היא הסתובבה כאן עם האבן המתגלגלת שלה, במחצית מיני-מיני, שהגיעה לה עד תחילת הרגליים, ובחולצות צרות מהודקות. השיער הארוך שלה היה מפוזר על כל החצאית, והשיער הארוך של בעלה היה מפוזר על כל החולצה שלו. הבדילו ביניהם לפי הצבע. היא בלונדית. הוא שחור. למי שהספיק לגלות אותה, היא סיפרה שנחתנה מאד מישראל, למרות שלא ראתה בה כמעט שום דבר. ביום השישי האחרון היא עזבה אותה בדרכה חזרה ללונדון.

חברה חברותית

דיצה חבס יודעה בארץ כאחת הי' נשים היפות ביותר. היא יודעה גם כאחת הנשים החברתיות ביותר, וכאחד מה' מרכזים הישראליים החשובים ביותר ב' ישראל. חוץ מזה היא גם אחת הי' עשירות ביותר. וכך, דיצה חבס העשירה הזאת עזבה את הארץ שלה ל' טיול קצר באמריקה. היא נטעה במטוס, במחלקת ראשונה, והיא תחזור גם כן במטוס, גם כן במח' לקה הראשונה. אבל היא מספרת לכל ידידיה וידידותיה שאת הכרטיס קיבלה במתנה מחברתה, העובדת באל-על. אבל יש כאלה שאינם מבינים איך חברה מאל-על יכולה לחזק כרטיסים של החברה, לחברות שלה.

דיצה

ובכלל, איפה מוצאים חברות כאלה?

קצינים בכירים

הבת של הקצין הבכיר הגיעה כבר לגיל חופה, ובתור אחת שהגיעה לגיל הזה, היא מתחנת עם בחור. הבחור שלה היה לפני כן חבר שלה במשך ארבע שנים. קוראים לו **איתן ליפשיץ**, ולאחר ארבע שנות החברות הם החליטו שהגיע הזמן להקים בית. אומרים שהם הכירו איש את רעותו בצבא. אבל זה לא נכון. השמועה הזאת הופצה עליהם, משום ששניהם בנים של קצינים בכירים. האחת היא בתו של **הקצין הבכיר האורינואלי**, בכבודו ובעצמו. השני הוא בנו של סתם קצין בכיר, **חיים ליפשיץ**.

החתונה תיערך ביום הראשון, בבית הקצין הבכיר הראשון, האבא של הכלה.

רחלה בוז'ינסקי התאלמנה לפני שלוש שנים. היא היתה נשואה נישואין מאושרים מאד לפרופסור **אהרון בוז'ינסקי**, ילדה לו שני ילדים. אך בגיל שלושים ושש התי' אלמנה. בעלה נפטר, מהתקפת לב, והשאיר אותה לבד, עם שני ילדיה. האלמן והאלמנה, הקטורים לאוניברסיטה ולחברה האוניברסיטאית, הכירו האחד את השנייה מזה זמן רב. בחודשים האחרונים הם התקשרו איש אל רעותו, ועכשיו הם מתכננים את החתונתם, שתיערך כנראה בחור' דש נובמבר האחרון. לבית המשתוף, שיקימו יחדיו, יביאו שני בני הזוג את עברם. האשה תביא את שני ילדיה, הבעל יביא את שני ילדיה, ושני בני הזוג יתּרמו למשפחה החדשה את ארבי עת הבתים שלהם, אישי-איש את ביתו בירד' שליט, ואת בית-הקנין שלו מחוץ לעיר.

סתם חמור

מי שראה ביום השישי האחרון את **בוסי** עם ראש של חמור, יכול להרגע. זאת לא היתה אחות-עניינים, זה היה בוסי, שנשא על הכתפיים חמור קטן. וכך הוא נסע ב' 100 שפה שלו, במהירות גדולה, דרך כל תל-אביב. העייר היה לא גדול ביותר, שחור עם ראש לבן, ובן שלושה שבועות בלבד. זו היתה מתנה חדשה שהוא הביא ל' חברה שלו, **נעמי אדווה**. נעמי אהבת מאוד חיות, יש לה כבר קוף, וכל מיני דברים, וחטר היה לה לאוסף רק חמור. היא החליטה שהחמור הזה, כשיתבגר קצת, יעמוד בכניסה של הדיסקוטק החדש שלה,

בוסי ואדווה

ויקבל את האורחים. תפקידו יהיה לשעשע את הקהל ולהביא למקום מזל. המקום הוא הדיסקוטק הישן של **ב'יקר ב'יקר**. הוא ייקרא אצל אדווה, והפתיחה שלו תיערך בעוד עשרה ימים, החמור של הדיסקוטק כבר מוכן.

חוץ ממזל ושעשועים יסחוב החמור, אם יהיה לו כות, גם דברים, בקבוקים ואוכל. הוא ילך עם נעמי, שגרה בבית הקרוב ל' דיסקוטק, לתנות המכולת. לאיטליז, לתנות הירקות, ויסחוב לה את הסלים. לעת עתה הוא עוד קטן. נעמי קיבלה אותו בשמחה רבה, אבל מיד לאחר ש' הסתכלה בו היטב, בעין בוחנת של חובבת חיות, היא הבינה שהוא סובל מחוסר וי' טמינים. היא רצה להשיג לו ויטמינים. אבל זה לא עזר. אחרי שהיו לו ויטמינים, היא הסתכלה בו וראתה שהוא סובל מאנמיה, ולכן הוא מוכרת לישון איתה במיטה, יחד עם בוסי.

החמור הסכים. אבל בוסי לא רצה לישון במיטה אתם עם חמור. הוא אמר לנעמי שתבחר: או הוא או החמור. נעמי בחרת בשניהם. היא נתנה לבוסי לישון איתה במיטה, ואת החמור היא השכיבה לידם על הריצפה. השלושה הלכו לישון, וכשהם נרדמו התברר שהחמור נותר ולא נתן לישון. חצי לילה הוא נחר. אחר כך הפסיק לנחר, כי הוא התעורר והלך לעשות את צרכיו ליד המיטה של הזוג. כשסיים, הוא לא יכול להירדם, והתחיל לנעור קצת להנאתו. למחרת, הסובב בוסי בחובות עם החוספה שלו, בלי חמור אבל עם עיגולים כהים סביב העיניים, ופיהוקים עייפים רחבים. כולם הבינו שהכל בגלל החמור. אחרי שנעמי בינתים הבינה שהחמור זה לא די אטרקציה בשביל פתיחה של דיסקור' סק, היא החליטה שלמטרה זו יותר טוב חתונה מחמור. היא השבה הרבה איוה חתונה אפשר לערוך בערב הפתיחה, והח' ליטה לבסוף לערוך את החתונה של עצמה עם בוסי. עכשיו כבר מחפשים את הרב. אבל לא מספרים לו שזה בשביל פתיחת הדיסקוטק.

דירת רווקות

היה היתה פקידה. היא הייתה מזכירה של איש-חשוב-מאוד, ומאהבת של איש-חשוב-מאוד אחר. למזכירה הזאת היה בית, ובעל, וילדים, והיה לה עוד בית. הבית שנתן לה המאהב. חוץ מזה היתה למזכירה גם חברה. אשתו של יצרן נודע. המזכירה אהבה את החברה שלה, והחברה שלה אהבה את המזכירה, שתיהן אהבו מאוד את הבית הפרטי של המאהב. המזכירה היתה מבלה בו כמה ערבים בשבוע, ואת שאר הימים בילתה בו אשת היצרן, בחברת ידידיה החשונט. לפני זמן קצר החליט היצרן להגר מן הארץ. הוא נסע לחוץ-לארץ, לעשות את כל ההכנות הדרושות. אשתו נשארה בארץ לבדה, עם ידידיה ועם הדירה. היא החלה לנצל את הדירה יותר ערבים בשבוע ובצורה יותר גלויה. מכיוון שממילא עמדה להגר, כבר לא היה איכפת לה מה יגידו עליה בארץ. בינתיים סידר הבעל את עסקיו בלונדון, ותוך כדי טיור עסקים הוא פגש בידי מהארץ, והידיד סיפר לבעל מה עושה אשתו. הבעל חזר לארץ בשבוע שעבר באופן פתאומי. הוא הלך ישר הביתה, תפס את אשתו והרביץ בה מכות-רצח, כמו שלא הרביצו לה אף פעם מאז הרביץ לה בפעם האחרונה האבא שלה. מרוב כעס הוא לקח אותה לחוץ-לארץ לצמיתות. הדירה נשארה חצי ריקה.